

סימני ליל הסדר בחינוך

א. ליברמן - מחנכת

לנו, העוסקים בחינוך
לא צריך לספר על ארבעת הבנים.
אנו אותם יום יום בכתתנו מכילים.
את **החכם**, שכבר יודע הכל,
ראה, שמע, ותמיד מצביע ראשון,
את ה"רשע", ש"שרב עם ההוא, ולקח לשני,
ולא הכין, ולמה הוא האחרון...
את **התם**, שלא ידע, וששכח,
ושזו לא אשמתו, ולמה זה כך,
ואת זה **שלא יודע לשאול**, וגם לא לענות,
אולי צריך דם ועדות שילוב והשמות,

ואנחנו מגיעים כל בוקר לכיתה,
ויודעים שלא משנות ההגדרות,
כל אחד מהם הוא נשמה יחידה,
שטומנת בתוכה רבדים ועולמות,
ומשתדלים את החכם לאתגר,
ואת הרשע לקחת לשיחה מלב אל לב,
לסייע לתם בהתארגנות,
ואת ההוא שלא שאל בכיתה לשלב,

ויום יום אנו **מקדשים** את החומר,
ורוחצים את הקליפות,
טובלים דברינו בדוגמאות,
ואת האתגרים מלמדים **לחצות**,
מגידים, ומזככים, ומוצאים,
וכורכים את המרור עם המתוק,
פורשים בפני תלמידינו **שולחן** עמוס טוב וצחוק,
צופנים בקרבנו את קשייהם,
ומברכים על כל הצלחה,

מהללים כל התקדמות,
ומרצים נפש כאובה,
ובוקר בוקר אנו נושאים תפילה ליושב במרום,
שיסייע לנו להעלותם עוד שער היום,

להנחיל תורה, שאת הלב פותחת, להעמיד דורות שירשו את הארץ המובטחת,
להקמת בית בחירה על אדנים מוצקים, בשלווה ונחת,
להגיד את מסורת עם ישראל לילדינו, תלמידינו,
וכל בוקר מחדש להסיר החמץ,
כשאנו רואים את חיוכיהם מול עינינו.

מוקדש לע"נ אמי האהובה, **פנינה הופשטטר**, שהיתה מחנכת מסורה במשך 32 שנים, ונפטרה לפני כ3 חודשים.